

РЕШЕНИЕ

№ 7568

гр. София, 30.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 27.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Николова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **8047** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 АПК във вр. с чл. 215 от ЗУТ.

Образувано е по жалбата на Н. – Е. Н. Ш. от [населено място] срещу Заповед № РА-30-162/05.06.2019г. на Директора на Дирекция „Общински строителен контрол“ при Столична община, с която е разпоредено на Ш. да премахне незаконен строеж: „преустройство с разширение на съществуваща тоалетна в апартамент на шестия етаж“, находящ се в жилищна сграда в УПИ VIII-266, кв.432а по плана на [населено място], м. „Зони Г-Центъра“, с административен адрес: [населено място], [улица], район С., СО.

Претендира се отмяна на издадената заповед като незаконосъобразна поради неправилно прилагане на материалния закон. Сочи се, че неправилно е установено в констативен акт по чл. 225а, ал. 2 от ЗУТ, че е извършено преустройство в противоречие с правилата и нормите по строителство. Твърди се, че закупеният през 2018г. апартамент е бил ремонтиран без да е извършено преустройство, предвид което не е било необходимо снабдяване със съответните строителни книжа. Извършените ремонтни работи не са засегнали носещи елементи на сградата и конструктивни елементи. Счита се, че строежът, който е във вида и състоянието си от 2001г. не нарушава нормите на ЗУТ и Наредба № 7, поради което същият е търпим.

В съдебно заседание процесуалният представител на оспорващия адв. К. поддържа жалбата на заявените основания. Прави доказателствени искания за допускане на СТЕ и събиране на гласни доказателства, уважени от съда, но впоследствие – отменени, поради дезинтересиране на жалбоподателя от делото.

Ответникът – Директор на Дирекция „Общински строителен контрол“ чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и твърди законосъобразност на процесната Заповед № РД 30-162/05.06.2019г., издадена от компетентен орган, при спазване на административно процесуалните правила и в съответствие с материалния закон. По същество се твърди, че описаният по-горе строеж е незаконен и за него не са приложими хипотезите на § 16, ал. 1 от ДР на ЗУТ и § 127, ал. 1 на ПЗР на ЗУД ЗУТ.

В с.з. се представлява от юрк. К., който поддържа неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованите страни Г. П. и ЕС на сградата на [улица], чрез процесуалния си представител адв. С. оспорват жалбата като неоснователна. Оспорват твърденията на жалбоподателя за липса на извършено преустройство на помещението като считат, че строежът не е търпим, тъй като противоречи на строителните правила и нормативи, действали към момента на изграждането му през 2018г.

Административен съд - София град, в настоящия състав, като съобрази доводите на страните и представените доказателства намира за установено от фактическа страна следното:

По делото е установено и страните не спорят относно обстоятелството, че с н.а. № 92, том 3, рег. № 5681, дело № 307/28.09.2018г. жалбоподателят е закупил апартамент на шести етаж, находящ се в жилищна сграда в УПИ VIII-266, кв.432а по плана на [населено място], м. „Зони Г-Центъра“, с административен адрес: [населено място], [улица], район С., СО.

С Констативен акт № РСЦ19-ДИ04-43/22.02.2019г. служители по чл. 223, ал. 2 от ЗУТ на район С. - СО са установили, че в жилищната сграда в УПИ VIII-266, кв.432а по плана на [населено място], м. „Зони Г-Центъра“, с административен адрес: [населено място], [улица] изпълнен незаконен строеж, като е установено, че в апартамент на шестия етаж в жилищната сграда е извършено преустройство в помещението тоалетна, състоящо се в премахване на стена с дебелина 0,12м. с отвор за врата и обща дължина от 0,95м, разделяща тоалетна от коридор; изпълнена е нова стена с отвор за врата като е преместена с 0,20м. към тоалетната. КА е връчен лично на Ш. на 27.02.2019г., който е депозирал възражение № РСЦ19-ДИ04-43/2/05.03.2019г.

На базата на съставения КА № РСЦ19-ДИ04-43/22.02.2019г. е издадена заповед № РД 30-162/05.06.2019г. с която са възприети констатациите в акта, а възражението не е прието с мотиви, че не са представени изискуемите от закона документи. С т. 1 на заповедта е разпоредено премахването на установения незаконен строеж от жалбоподателя Ш., с т. 2 е определен 60 дневен срок за доброволно изпълнение на заповедта, считано от влизането в сила на същата, като в т. 3, 4 и 5 са указани последиците при липса на доброволно изпълнение. Заповедта е получена на 19.06.2019г. на ръка от адресата, видно от положения подпис и отбелязването в същата.

По делото, по искане на жалбоподателя, бяха допуснати СТЕ и гласни доказателства, които впоследствие поради дезинтересиране на страната и пълномощника ѝ от делото, не бяха извършени и събрани, и с определение на съда – допуснатите процесуални действия бяха отменени.

По делото са допуснати свидетели на заинтересованите страни Г. П. и ЕС на сградата на [улица], които установяват обстоятелството, че преди закупуване на апартамента

на ет.6 от жалбоподателя през 2018г. и извършването на преустройство/ремонт на помещението – тоалетна, „навлизания на тоалетната в кухнята с чупки тогава не е имало“.

При горните фактически констатации съдът формира следните правни изводи:

Заповед № РА-30-162/05.06.2019г е издадена от Директор Дирекция „Общински строителен контрол“, който се явява компетентен орган по см. на § 1, ал. 3 от ДР на ЗУТ и Заповед № СОА17-РД09-622/19.06.2017г. за делегирани правомощия по ЗУТ.

Оспорената заповед е издадена и в предвидената от закона форма, мотивирана е, съобразно изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК - съдържа фактическите констатации и правни квалификации, поради което не съдържа порок във формата, обуславящ недействителност на самото властническо волеизявление.

Спазена е и процедурата по издаване на процесната заповед - производството е започнало със съставяне на констативен акт по см. на чл. 225а, ал. 2 от ЗУТ, актът е връчен на заинтересованото лице, което се е възползвало от възможността да подаде възражение в предвидения 7-дневен срок.

Оспореният акт е съобразен и с материалния закон.

От доказателствата по делото се установява, че е налице незаконен строеж по смисъла на чл.225 ал.2 т.2 от ЗУТ, т.к. извършеното преустройство с разширение на съществуваща тоалетна в апартамент на 6-ти етаж на описаната по-горе сграда представлява строеж – IV-та категория, съгласно чл.137 ал.1 т.4 от ЗУТ, за извършването на който законодателят категорично изисква одобрени инвестиционни проекти и издадено разрешение за строеж. С оглед данните от събраните писмени и гласни доказателствени средства, строежът датира от 2018г. и по отношение на него не са приложими нормите на §16 от ПР на ЗУТ и § 127 ал.1 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ за търпимост.

Констатациите на съставения на 22.02.2019г. Констативен акт не са оборени по надлежния ред от жалбоподателя, който се дезинтересира от спора, не заплати определения от съда депозит за вещо лице по допуснатата по негово искане СТЕ и не ангажира допуснатите по негово искане гласни доказателства, поради което възраженията му в жалбата останаха недоказани, а изводите на административния орган в оспорения ИАА – неопровергани.

От данните по административната преписка и събраните по делото доказателства се установява безпротиворечиво, че строежът е извършен без изискуемите одобрени инвестиционни проекти и издадено разрешение за строеж.

Предвид горните съображения обоснован и законосъобразен е изводът на административния орган, че е налице незаконен строеж, който подлежи на премахване.

Оспорената заповед като законосъобразна следва да бъде потвърдена, а жалбата срещу нея – отхвърлена като неоснователна.

При този изход на делото основателна е претенцията на ответника за присъждане на разноски по делото – в размер на 150лв. юрисконсултско възнаграждение.

На заинтересованата страна ЕС на сграда, находяща се в [населено място], [улица] също следва да се присъдят претендираните съдебни разноски, съгласно представен списък по чл.80 ГПК – в размер на 600лв., заплатено адвокатско възнаграждение.

Ръководен от изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. – Е. Н. Ш. от [населено място] срещу Заповед № РА-30-162/05.06.2019г. на Директора на Дирекция „Общински строителен контрол“ при Столична община.

ОСЪЖДА Н. – Е. Н. Ш. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична община сумата 150лв. разноси по делото.

ОСЪЖДА Н. – Е. Н. Ш. с ЕГН [ЕГН] да заплати на ЕС на сграда, находяща се в [населено място], [улица] сумата 600лв. , представляваща съдебни разноси.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: